

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžz/4/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010150
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013010150.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľov: 1/ G. M., bytom Z., 2/ Mgr. C. T., bytom F., 3/ Ing. P. P., bytom X., 4/ P. M., bytom X., 5/ Y. B., bytom G., 6/ Z. B., bytom G., 7/ P. M., ml., bytom F., 8/ PhDr. P. Y., bytom V., 9/ Mgr. M. P., bytom M., 10/ U. T., bytom E., 11/ F. F., bytom P., 12/ I. M., bytom Y., 13/ Ing. K. T., bytom P., 14/ Ing. Z. Z., bytom O., 15/ Ing. L. V., bytom Z., 16/ Bc. U. F., bytom Z., 17/ Ing. I. P., bytom B., 18/ Ing. Y. T., bytom X., 19/ U. M., bytom P., 20/ U. P., bytom F., 21/ U. B., bytom V., 22/ Ing. L. V., bytom X.U. XXX/XX, P., 23/ Ing. C. M., bytom Y., 24/ Mgr. E. V., bytom R., 25/ U. X., bytom V., 26/ PhDr. Y. V., bytom Y., 27/ Mgr. Y. X., bytom Z., 28/ Ing. L. P., bytom B., 29/ O. T., bytom X., 30/ Ing. C. T., bytom X., 31/ T. M., bytom B., 32/ U. T., bytom O., 33/ Ing. C. U., bytom I., 34/ E. P., bytom H., 35/ L. M., bytom B., 36/ Ing. Y. P., bytom N., 37/ Ing. W. V. V., bytom X., 38/ L. R., bytom V., zastúpení JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, AK so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti odporcovi 1/ Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra 1, Bratislava, 2/ Vláda Slovenskej republiky, Námestie Slobody 1, Bratislava v konaní o návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh navrhovateľov voči odporcovi v 1. rade z a m i e t a .

Konanie voči odporcovi v 2. rade z a s t a v u j e.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Navrhovatelia v 1/ - 38/ rade prostredníctvom právnej zástupkyne podali dňa 25. októbra 2013 na Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § podľa § 250v O.s.p., ktorým žiadali, aby súd uložil Vláde Slovenskej republiky vziať späť návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý bol predložený Národnej rade Slovenskej republiky dňa 27. septembra 2013 na základe písmena b) uznesenia

Vlády Slovenskej republiky č. 571 z 26. septembra 2013 na prerokovanie do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Taktiež, aby uložil Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky predložiť návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 543/2013 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení, v akom bol predložený na rokovanie Vlády Slovenskej republiky konané dňa 26. septembra 2013 do pripomienkového konania v lehote 15 dní odo dňa spät'vzatia návrhu zákona Vládou Slovenskej republiky z rokovania Národnej rady Slovenskej republiky.

Navrhovatelia uviedli, že návrh podávajú ako členovia verejnosti, ktorí podporili hromadnú pripomienku verejnosti a mimovládnych organizácií k novele zákona o ochrane prírody a krajiny, ktorý bol podľa legislatívnych pravidiel Vlády Slovenskej republiky dňa 24. mája 2013 zverejnený ako vládny návrh zákona na pripomienkové konanie. Predkladateľom zákona bolo Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky a uvedeným dňom začalo pripomienkové konanie v súlade s ustanovením čl. 13 ods. 6 legislatívnych pravidiel vlády a trvalo 15 dní. Dňa 13. júna 2013 bola predkladateľovi predložená hromadná pripomienka, ktorú podporilo 8250 fyzických a právnických osôb, medzi nimi aj navrhovatelia, pričom táto obsahovala 49 pripomienok k jednotlivým novelizačným bodom návrhu zákona ako aj k predkladanému návrhu ako celku. Pripomienky boli označené ako zásadné.

Navrhovatelia v návrhu poukázali na to, že k uvedeným pripomienkam bolo zvolané rozporové konanie na deň 20. júna 2013 so zástupcami verejnosti, z ktorého bola vyhotovená zápisnica k zásadným pripomienkam verejnosti k návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, z obsahu ktorej vyplynulo, že k pripomienke týkajúcej sa § 9 odporca 1/ zašle elektronicky verejnosti novú úpravu pred rozporovým konaním na úrovni ministra s tým, že verejnosť prehodnotí, či zostáva na rozpore alebo je možné považovať rozpor za odstránený. Vo vzťahu k ostatným pripomienkam rozpor zotrval. Taktiež zo zápisnice vyplynulo, že vo vzťahu k niektorým pripomienkam bol rozpor odstránený ustúpením od pripomienok, ich akceptovaním, dohodou. Taktiež bolo dohodnuté, že vo vzťahu k ďalším pripomienkam týkajúcim sa novelizačných bodov odporca 1/ predloží úpravy alebo zváži opodstatnenosť vykonania úpravy. Uvedené stanovisko mal odporca 1/ predložiť verejnosti pred rozporovým konaním na úrovni ministra a verejnosť mala podľa toho zvážiť, ku ktorým pripomienkam zotrvala na rozpore a vo vzťahu ku ktorým pripomienkam je možné rozpor považovať za odstránený.

Uvedené zápisnice boli zástupcom verejnosti predložené dňa 4. júla 2013, pričom na deň 9. júla 2013 bolo zvolané odporcom 1/ druhé kolo rozporového konania. Zo zápisnice z rozporového konania na úrovni ministra konaného dňa 9. júla 2013 k zásadným pripomienkam verejnosti vyplynulo, že pretrvávajú rozpor k jednotlivým bodom návrhu a pripomienky k návrhu ako celku. Rovnako z nej vyplynulo, že rozpor pretrvávajú k jednotlivým novelizačným bodom. Ako tiež vyplynulo z poznámok uvedených v tejto zápisnici odporca 1/ okrem iného skonštatoval, že pripomienky k novelizácii sa budú systémovo riešiť v rámci pripravovanej novelizácie zákona č. 24/2006 Z.z.. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky zároveň informovalo verejnosť, že úpravy, ktoré predložili v nadväznosti na výsledok rozporového konania na expertnej úrovni k jednotlivým bodom budú ešte modifikované z dôvodu potreby riešiť zásadné pripomienky iných subjektov, pričom niektoré body boli vypustené. Zápisnica z rozporového konania bola verejnosti predložená dňa 20. septembra 2013.

Ďalej uviedli, že na portáli právnych predpisov bol zverejnený dňa 12. septembra 2013 návrh zákona, ktorý obsahoval podstatné zmeny oproti tomu návrhu zákona, ktorý bol zverejnený dňa 24. mája 2013. Vláda Slovenskej republiky dňa 26. septembra 2013 uznesením č. 571 schválila návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Dňa 27. septembra 2013 bol vládny návrh zákona doručený Národnej rade Slovenskej republiky a rozhodnutím č. 696 zo dňa 27. septembra 2013 predseda Národnej rady Slovenskej republiky navrhol Národnej rade Slovenskej republiky prideliť vládny návrh zákona na prerokovanie Ústavnoprávnemu výboru Národnej rady Slovenskej republiky, Výboru pre pôdohospodárstvo a životné prostredie, určiť ako gestorský výbor Výbor Národnej rade Slovenskej republiky.

republiky pre pôdohospodárstvo a životné prostredie a určiť lehotu na prerokovanie návrhu zákona v druhom čítaní vo výbore do 30 dní a v gestorskom výbore do 32 dní od prerokovania návrhu zákona v Národnej rade Slovenskej republiky v prvom čítaní.

Na rokovanie Vlády Slovenskej republiky bol predložený návrh novely zákona o ochrane prírody a krajiny, ktorý obsahoval podstatné zmeny oproti návrhu, s ktorým sa mali možnosť navrhovatelia ako členovia verejnosti oboznámiť. Táto skutočnosť vyplýva už zo samotného faktu, že pôvodný návrh novely zákona o ochrane prírody a krajiny má 120 novelizačných bodov, zatiaľ čo návrh predložený na rokovanie Vlády Slovenskej republiky má 167 novelizačných bodov, teda o viac ako 40. Je teda zrejmé, že návrh zákona sa podstatne zmenil.

Ako vyplýva z materiálu predloženého na rokovanie Vlády Slovenskej republiky, jeho predkladacej správy a v rozpore s čl. 18 ods. 4 legislatívnych pravidiel vlády, nebola predložená na rokovanie vlády hromadná pripomienka verejnosti. V materiály, ktorý bol predložený na rokovanie vlády je síce aj predkladacia správa, ktorá obsahuje vyhlásenie predkladateľa podľa čl. 18 ods. 2 písm. d/ Legislatívnych pravidiel vlády, no toto vyhlásenie predkladateľa nenahrádza predloženie hromadnej pripomienky verejnosti, ktorá je obligatórnou súčasťou predkladacej správy. Predkladateľ predložil len vyhlásenie o rozporoch, v ktorom hromadnú pripomienku verejnosti identifikoval všeobecne, len ohľadne akých oblastí predmetu zákona sa týka, bez toho, aby umožnil jednotlivým členom vlády oboznámiť sa s touto hromadnou pripomienkou.

Poukázali na čl. 4 ods. 8 legislatívnych pravidiel vlády, podľa ktorého ak sa návrh zákona podstatne zmení podľa výsledkov pripomienkového konania, predloží ho predkladateľ opätovne na pripomienkové konanie.

Podľa názoru navrhovateľov postupom odporcu 1/ a 2/ boli porušené práva navrhovateľov zakotvené v čl. 8 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia.

V tejto súvislosti navrhovatelia poukázali na ustanovenie čl. 8 Aahurského dohovoru, ktorý práve umožňuje navrhovateľom ako členom verejnosti účasť na tvorbe všeobecne použiteľných právne záväzných pravidiel orgánmi verejnej moci, ktoré môžu mať vplyv na životné prostredie, pričom povinnosť uplatňovať článok 8 vyplýva aj z cieľov Aahurského dohovoru.

Taktiež podľa názoru navrhovateľov došlo k porušeniu čl. 44 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na priaznivé životné prostredie a každý má právo domáhať sa zákonom predpísaným postupom svojho práva na súde alebo inom orgáne spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V predmetnej veci navrhovatelia môžu svoje právo na zdravé životné prostredie realizovať aj tým, že ako členovia verejnosti môžu predkladať pripomienky k návrhom právnych predpisov týkajúcich sa životného prostredia. Toto právo navrhovateľom vyplýva i z legislatívnych pravidiel vlády.

Navrhovatelia nemajú inú možnosť brániť sa proti nezákonnému zásahu do svojich práv podľa čl. 8 Aahurského dohovoru a čl. 44 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako podanie návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom podľa § 250v O.s.p.. Dôsledky tohto zásahu trvajú, keďže vláda predložila návrh novely zákona o ochrane prírody a krajiny na rokovanie Národnej rade Slovenskej republiky a bez zásahu súdu hrozí, že tento zákon môže byť napriek tomu, že bol pripravený postupom porušujúcim práva navrhovateľov schválený. Navrhovatelia nemajú k dispozícii žiadne iné prostriedky, ktorých použitie by umožňoval osobitný predpis. Takýmto prostriedkom nie je sťažnosť podľa zákona o sťažnostiach, keďže na vybavenie sťažnosti podľa zákona o sťažnostiach má príslušný orgán verejnej správy 60 pracovných dní.

Odporca 2/ vo vyjadrení k návrhu navrhovateľov uviedol, že ministerstvo v legislatívnom procese k návrhu zákona postupovalo v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a postupom ministerstva nedošlo k porušeniu práv navrhovateľa podľa čl. 8 Aahurského dohovoru a podľa čl. 44 ods. 1 a 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ministerstvo konalo výlučne v súlade s čl. 2 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250 ods. 4 štvrtá veta O.s.p. návrh na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánov verejnej správy ako nedôvodný a zároveň aj nepripustný (pre nevyčerpanie opravných iných prostriedkov podľa § 250 v ods. 3 prvá veta O.s.p.) v celom rozsahu zamietol.

Vo svojom vyjadrení poukázal na zákonné predpoklady uplatnenia návrhu na začatie konania pred nezákonným zásahom orgánov verejnej správy, pričom uviedol, že dôvodnosť predloženého návrhu na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánov verejnej správy je potrebné posudzovať v intenciách definičných znakov nezákonného zásahu vymedzených v ustanovení § 250v O.s.p. z hľadiska ich kumulatívneho naplnenia.

Poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej cieľom ochrany je ukončenie nezákonného zásahu správneho orgánu, proti ktorému sa fyzická alebo právnická osoba bráni zákonnými prostriedkami.

Ďalej uviedol, že ministerstvo pokiaľ sa jedná o legislatívny proces k návrhu zákona nekonalo na základe správneho práva a ani nezasiahlo do práv navrhovateľa nezákonným spôsobom. Legislatívny proces k návrhu zákona prebiehal striktne v súlade s Legislatívnymi pravidlami vlády Slovenskej republiky. Legislatívne pravidlá vlády a to čl. 14 týkajúci sa účasti verejnosti na pripomienkovom konaní boli v plnej miere naplnené aj v prípade návrhu zákona. Návrh bol zverejnený na Portáli právnych predpisov 15 pracovných dní a boli k nemu uplatnené pripomienky vrátane hromadných pripomienok verejnosti. Následne na rozporových konaniach došlo k prerokovaniu všetkých pripomienok, ktoré uplatnila verejnosť v pripomienkovom konaní, a ktoré boli označené ako zásadné. Tým došlo k naplneniu práv verejnosti podľa čl. 14 legislatívnych pravidiel.

Odporca 1/ uviedol, že verejnosť nemá právo na to, aby boli jej pripomienky automaticky akceptované. Takýmto právom nedisponuje žiaden pripomienkujúci subjekt. Keďže takéto právo neexistuje, nemôže byť ani predmetom vynútenia, resp. súdne uplatniteľné. Konkrétne naloženie s pripomienkou je spravidla výsledkom rozporového konania, ktoré sa s verejnosťou uskutočnilo. Z rozporového konania konaného dňa 9. júla 2013 bola spísaná zápisnica, ktorú podpísal minister a takto podpísaná bola doručená zástupcom verejnosti. Ministerstvo sa o dôvodoch nespokojnosti verejnosti s obsahom zápisnice dozvedelo až prostredníctvom návrhu navrhovateľa na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Aj legislatívne pravidlá viažu plnenie určitej povinnosti na podstatné zmeny návrhu zákona, tak tieto zmeny a ich podstatnosť je potrebné posudzovať materiálne a nie formálne, pričom navrhovateľ vo svojom návrhu vyvodil skutočnosť, že v návrhu zákona sa udiali podstatné zmeny zo zmeny počtu novelizačných bodov. Neuvedol príklady toho, aké podstatné zmeny sa mali v návrhu zákona vykonať obsahovo. Mnohé novelizačné body v návrhu zákona majú len technický, resp. legislatívno-technický charakter a neznamenajú žiadne vecné zmeny zákona.

Taktiež podľa názoru odporcu 1/ z jeho strany nedošlo k porušeniu čl. 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pričom poukázal na znenie čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého je možno sa domáhať práv vedených v čl. 44 ods. 1 ústavy len v medziach zákonov, ktoré tieto práva vykonávajú. Právo na priaznivé životné prostredie je tzv. pozitívne právo, ktorého charakter a konkrétny obsah je daný zákonmi, ktoré ho upravujú. V Slovenskej republike neexistuje žiadny zákon, ktorý by upravoval právo verejnosti predkladať pripomienky k návrhom právnych predpisov týkajúcich sa životného prostredia. Pri extenzívnom výklade slova „zákon“ túto požiadavku spĺňa len Aahurský dohovor.

V tejto súvislosti odporcu 1/ tiež poukazuje na skutočnosť, že legislatívne pravidlá nie sú všeobecne záväzným právnym predpisom.

Navrhovateľ však nevyužil opravný prostriedok, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Takýmto prostriedkom, ktorý upravuje osobitný predpis, je podľa ustálenej judikatúry všeobecných súdov Slovenskej republiky sťažnosť podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach. Podľa judikatúry ústavného súdu fyzická alebo právnická osoba musí vyčerpať právne prostriedky v súlade so zákonom, teda musí ich uplatniť v príslušných lehotách a v súlade so zákonnými podmienkami na ich uplatnenie (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 428/09-40 zo dňa 16. decembra 2009). Nakoľko z podaného návrhu vyplýva, že navrhovateľ nevyužil sťažnosť na nápravu tvrdeného protiprávneho stavu, odporcu 1/ má za to, že jeho návrh je treba považovať za predčasne predložený podľa § 250v ods. 3

O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie o návrhu navrhovateľov pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v a nasl. O.s.p., podľa § 250v ods. 8 v spojení s § 250g ods. 1 O.s.p. prejednal vec na pojednávaní dňa 30. apríla 2014 a jednomyseľne dospel k záveru, že navrhovateľmi podaný návrh je neprípustný.

Právna zástupkyňa navrhovateľov písomným podaním, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 30. apríla 2014, oznámila, že ospravedlňuje svoju neúčast' na pojednávaní a požiadala aby súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti.

Základnou úlohou súdu aplikujúceho ustanovenie § 250v ods. 1 O.s.p., ktorý koná v správnom súdnictve o návrhu smerujúcom proti tvrdenému zásahu orgánu verejnej správy je preveriť, či sa navrhovateľ skutočne prostredníctvom svojho návrhu domáha súdnej ochrany proti nezákonnej aktivite verejnej správy (materiálna stránka verejnej správy) a či navrhovateľom označená verejná správa skutočne takúto aktivitu vykonala (formálna stránka verejnej správy).

Podľa § 250v ods. 1 O.s.p., fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 3 O.s.p., návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný. Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

Zmyslom tejto právnej úpravy je posilnenie ochrany fyzických a právnických osôb pred takými zásahmi, ktoré nie sú založené na konkrétnom rozhodnutí orgánu verejnej správy, ale spočívajú vo faktickej činnosti proti nej a vyžadujú súdnu pomoc vo forme nápravy tohto pre navrhovateľa spoločensky neúnosného stavu. Citované ustanovenie § 250v ods. 3 O.s.p. upravuje podmienky prípustnosti návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy. Ide o kumulatívne stanovené podmienky prípustnosti návrhu, ktorými je jednak vyčerpanie dostupných opravných prostriedkov podaných s cieľom nápravy dôsledkov nezákonného zásahu a jednak podanie návrhu v určenej subjektívnej a objektívnej lehote. Za právne prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, považuje judikatúra Najvyššieho súdu SR ako aj judikatúra Ústavného súdu SR predovšetkým inštitút sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z. z. (predtým zákona č. 152/1998 Z. z.).

V konaní nebolo sporné, že navrhovatelia nepodali sťažnosť voči postupu orgánu verejnej správy, čo odôvodňovali tým, že nemajú k dispozícii žiadne iné opravné prostriedky, ktorých použitie by im umožňoval osobitný predpis, a že takýmto prostriedkom nie je sťažnosť podľa zákona o sťažnostiach, keďže na vybavenie sťažnosti podľa zákona o sťažnostiach má príslušný orgán verejnej správy 60 pracovných dní. Podľa ustálenej judikatúry však ustanovenie § 250v ods. 3 druhá veta Os.p. je nevyhnutné vykladať tak, že o existencii zásahu sa dotknutá osoba najskôr dozvedela až doručením oznámenia o vybavení sťažnosti.

Nezastupiteľná úloha sťažnosti spočíva najmä v tom, že nielen navrhovateľ, ale aj samotný orgán verejnej správy sa musí pred súdnym konaním dozvedieť o existencii situácie, ktorú navrhovateľ podľa svojho najlepšieho svedomia a vedomia klasifikuje ako nezákonný zásah, a to preto, aby bol nielen informovaný o dôvodoch, ktoré vedú navrhovateľa k hodnoteniu tejto situácie ako nezákonného zásahu, ale najmä, aby sa mohol k týmto dôvodom nielen vyjadriť, ale pokiaľ sa s nimi stotožní, mohol aj tento nezákonný zásah bez súdnej pomoci v medziach svojej právomoci rýchlo a účinne odstrániť. V danom prípade súdna pomoc poskytovaná v zmysle čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR, ako aj podľa § 250v ods. 1

O.s.p. má subsidiárny charakter a je možné sa jej domáhať iba v prípade aktívneho vyčerpania opravných prostriedkov.

Preto najvyšší súd, v zmysle citovaného ustanovenia § 250v ods. 3 O.s.p., práve z dôvodu nevyčerpania prostriedkov nápravy ako zákonnej podmienky prípustnosti podaného návrhu, musel návrh podľa § 250v ods. 4 O.s.p. voči odporcovi v 1/ rade zamietnuť ako neprípustný, a to bez toho, aby posudzoval jeho dôvodnosť.

Voči odporcovi v 2/ rade súd konanie zastavil. Súd konštatuje, že nie je daná právomoc súdu konať podľa § 250v O.s.p. o podanom návrhu, keďže vláda nie je orgánom verejnej správy. Podľa názoru súdu takto označený odporca v 2/ rade ani nemá spôsobilosť byť účastníkom konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 224 ods.2 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 250v ods. 5 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovatelia v konaní neboli neúspešní a odporcovi v 1/ rade nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.